

ВЪНЕЦЪ

ИЛЮСТРОВАНО СПИСАНИЕ
ЗА УЧЕНИЦИ ОТЪ ПРОГИМНАЗИИТЪ

За бащиния копторъ.

Хр. Ц. Борина.

Широкъ обрасълъ въ буренаци дворъ.
Изъ него ровятъ пйлци и кокошки.
И тамъ, подъ клонести, безъ редъ овошки,
Се тули бащиния ми копторъ.

Копторъ полегналъ и осамотенъ,
Съ извити къмъ земя прозорци тъмни:
Като че нѣма никога да съмне
За него, и не ще изгрѣе въ него день.

А въ него срѣщнахъ ази младини,
Прѣзъ неговитѣ дупки залѣпени,
Съ хартия сива, стигнаха до мене
Лжчитѣ на свѣтовнитѣ ми дни.

И днесъ обичамъ ази тозъ копторъ,
Обичамъ го какъвто е — въ овошки
Потуленъ и край него вредъ кокошки,
Разпрѣснати сноватъ въ широкия му дворъ.